

Evangelhia zilei de Joia Mare: Isus spală picioarele

Comentariu la Evanghelie din
Joia Sfântă: „Dacă eu, Domnul și
Învățătorul, v-am spălat
picioarele, și voi trebuie să vă
spălați picioarele unii altora”.
Să învățăm să ne lăsăm
mântuiți de Isus, să-i însoțim pe
ceilalți în drumul lor și să-l
adorăm pe Cristos în Euharistie.

Evangelhie (In 13,1-15)

Înainte de sărbătoarea Paștelui,
știind Isus că îi venise ceasul să
treacă din lumea aceasta la Tatăl,
iubindu-i pe ai săi care erau în lume,

i-a iubit până la sfârșit. În timpul cinei – când diavolul pusese deja gândul de a-l trăda în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon – știind că Tatăl a dat toate în mâinile sale și că de la Dumnezeu a venit și că la Dumnezeu se întoarce, s-a ridicat de la cină, și-a pus hainele deoparte și, luând un ștergar, s-a încins. Apoi a turnat apă într-un vas de spălat și a început să spele picioarele discipolilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.

A venit deci la Simon Petru; acesta i-a zis: „Doamne, tu să-mi speli picioarele?”

Isus a răspuns și i-a zis: „Ceea ce fac eu tu nu înțelegi acum, dar vei înțelege după aceasta”.

Petru i-a spus: „Nu-mi vei spăla picioarele în veci!”

Isus i-a răspuns: „Dacă nu te voi spăla, nu vei avea parte cu mine”.

Simon Petru i-a spus: „Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul”.

Isus i-a zis: „Cine a făcut baie nu trebuie să-și spele decât picioarele, căci este curat în întregime. Și voi sunteți curați, dar nu toți”. Căci îl știa pe cel care avea să-l trădeze; de aceea a spus: „Nu toți sunteți curați”.

După ce le-a spălat picioarele, și-a luat hainele, s-a așezat iarăși la masă și le-a spus: „Înțelegeți ce am făcut pentru voi? Voi mă numiți «învățătorul» și «Domnul» și bine spuneți, pentru că sunt. Așadar, dacă eu, Domnul și învățătorul, v-am spălat picioarele, și voi trebuie să vă spălați picioarele unii altora. Căci v-am dat exemplu ca și voi să faceți așa cum v-am făcut eu.

Comentariu

În solemnitatea de astăzi ne amintim de instituirea preoției și a Euharistiei, două sacramente profund legate între ele.

Biserica, urmând o tradiție de secole, recomandă în timpul Sfintei Liturghii din Cina Domnului ritul spălării picioarelor, în continuitate cu evanghelia proclamată în această celebrare.

Gestul lui Isus la Cina cea de Taină se inspiră dintr-un obicei de ospitalitate comun în multe culturi orientale, din cauza folosirii sandalelor pe drumurile prăfuite ale acelor ținuturi. În Vechiul Testament, Abraham insistă să le spele picioarele celor trei călători care trec pe la el (cf. Gen 18,4), iar printre primii creștini era apreciat cel care, ca faptă bună, „a practicat ospitalitatea și a spălat picioarele sfinților” (1 Tim 5,10).

Totuși, în acest moment special de rămas-bun față de apostolii Săi, cuvintele Învățătorului dau gestului un înțeles mai profund. A spăla picioarele este o manifestare de umilință și de slujire; într-un anumit sens, anticipează umilirea finală a crucii mântuitoare, care va avea loc peste doar câteva ore.

Primul lucru pe care Isus îl cere discipolilor săi este să se lase spălați pe picioare de El. Așa cum le cere tuturor creștinilor să se lase slujiți, să se lase mântuiți de Fiul lui Dumnezeu fără niciun merit propriu. Premisa oricărui angajament în viața creștină este primirea mântuirii, a iertării lui Dumnezeu: „Dacă nu te spăl, nu vei avea parte cu Mine”.

Pasul următor este „să ne spălăm picioarele unii altora”, ceea ce este ca o variantă a poruncii iubirii: „să vă iubiți unii pe alții”. În această invitație a Domnului putem vedea

importanța de a avea grijă de drumul celorlalți și de a-i însoți. Picioarele, de fapt, sunt mijlocul de a merge, imaginea urmăririi lui Isus. A spăla picioarele fraților noștri înseamnă, așadar, să ne simțim responsabili de fidelitatea lor, să-i slujim cu bucurie pe fiecare, punând „inima pe pământ, pentru ca ceilalți să calce pe moale” (Sf. Josemaría, *Calea Crucii*, IX, 1).

Mai există o ultimă posibilitate, neexplicitată în acest pasaj, dar pe care o putem deduce dintr-o altă pagină evanghelică: să-i spălăm noi picioarele lui Isus. Este vorba de episodul femeii care îi spală Domnului picioarele cu lacrimile sale, i le șterge cu părul, le sărută și le unge cu parfum (cf. Lc 7,44-47). Isus are cuvinte de laudă pentru această manifestare a mării iubiri a păcătoasei: „i se iartă păcatele ei cele multe pentru că a iubit mult”. Acest gest poate fi considerat ca o

inaugurare a cultului euharistic, care în această seară se va manifesta într-un mod special în toate bisericile din lume.

Giovanni Vassallo

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-din-joia-mare-isus-
spala-picioarele/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-din-joia-mare-isus-spala-picioarele/) (07.08.2025)